

Bemötande av revisorernas kommentarer till Siv Sahlströms (C) reservation mot kommunfullmäktiges beslut om revisionsberättelse 2009.

Revisorerna skriver ”I reservationen framhålls att två av nämndens ledamöter reserverade sig mot detta beslut till förmån för egna yrkanden (BUN 2009-08-25, § 70). Revisorerna konstaterar att påpekandet om de två reservanterna är korrekt och mycket väl av oss kunde ha preciserats. Men enligt hittillsvarande praxis i revisionen har vi även denna gång kritiserat de beslut som nämndens majoritet fattat utan att redogöra för minoritetsståndpunkter.” Revisorerna redovisar inte när denna praxis tillämpats. Det vore tacknämligt om man gav några exempel på det. För egen del kan jag nämligen inte påminna mig något tillfälle när revisorerna kritiserat en nämnd i sin helhet trots att enskilda ledamöter reserverat sig.

Revisorerna skriver vidare ”För minoritetsståndpunkter måste dock redogöras om kritiken är allvarlig, vilket revisorerna bedömt att den inte var i detta fall.” Revisorerna hävdar alltså att det inte är allvarligt att en nämnd inte följer fullmäktiges beslut. Det är en häpnadsväckande inställning. Och var drar då revisorerna gränsen för när kritiken är så allvarlig att revisorerna finner sig ha anledning att redovisa verkligheten sådan som den är, det vill säga vilka som står bakom det beslut som revisorerna kritiserar och vilka som inte gör det. Vem bestämmer det? Revisorerna anser alltså att förtroendevalda ska tvingas acceptera att de blir kritiserade även om de försökt motarbeta beslutet och reserverat sig mot det beroende på vilken bedömning revisorerna råkar göra av allvaret i kritiken. Ett sådant förhållningssätt är inte godtagbart.

Revisorerna skriver ”Vi vill understryka att det är kommunfullmäktige som väljer revisorerna efter nominering av de politiska partierna. Enligt god revisions sed ska dock revisorerna i sitt uppdrag agera oberoende. I detta ingår bl.a. att revisorerna var och en ansvarar för att vidmakthålla sitt oberoende och inte låta andra direkt eller indirekt styra granskningsarbete och bedömningar. I sammanhanget är det viktigt att revisorerna är partipolitiskt neutrala när de utför sitt granskningsarbete.”

De politiska partierna nominerar kandidater till revisorsposten. Förutsättningen måste vara att de har förtroende för den person de nominerar. Det är enligt min uppfattning en skyldighet för förtroendevalda som ser felaktigheter eller rena missförhållanden att

larma revisorerna om detta. Det naturliga är då att man vänder sig till den revisor som man har särskilt förtroende för, den man själv nominerat. Eller att man vänder sig till ordföranden för revisorerna. Vill revisorerna verkligen mena att det är något anstötligt i detta? Är det något klandervärt i att FP:s gruppleddare vänder sig till den revisor man själv nominerat? Den revisor som dessutom är ordförande för revisorerna. Är det något klandervärt i att revisorerna sedan granskar ärendet och kommer till slutsatsen att det finns skäl för kritik? Nej, naturligtvis inte. Det är när propåer från vissa förtroendevalda eller vissa partier med skärpa automatiskt tillbakavisas som det blir klandervärt.

Vem som helst av Danderydsborna och dess ombud ska med förtroende kunna vända sig till ordföranden för revisorerna eller annan revisor och bli väl bemött. Svaret från revisorn borde alltid vara: jag ska undersöka saken. Att revisorerna sedan med oväld ska avgöra om framstöten förtjänar granskning och även självständigt göra bedömning och dra slutsatser av eventuell granskning är självklart. Det hade till exempel varit en ren försummelse av revisorerna att inte kritisera BUN i årets revisionsberättelse oavsett vem som initierat granskningen.

Revisorerna skriver ”Vi vill här understryka att det är nämnderna och styrelsen som har ansvar för den interna kontrollen. Revisorernas uppgift är att pröva om den kontroll som utövas är tillräcklig.”

Kommunen styrs med ett undantag av fritidspolitiker. Det är inte möjligt för dessa förtroendevalda att kontrollera att de regler som satts upp följs i verksamheten. Vi kan inte heller sitta och peka på tjänstemännen hela tiden och fråga har ni verkligen upphandlat, följer ni reglerna och så vidare. Revisorerna har möjlighet att göra det.

Den möjlighet vi har är att i reservationer påtala sådant vi ser. Jag har gjort det vid en rad olika tillfällen, bland annat i Mörby Centrum-frågan. Det har inte lett till någon aktivitet från revisorerna. I dagarna har jag till exempel upptäckt att de konsulter som sedan flera år anlitas i Mörby Centrum-ärendet inte upphandlats. Upphandlingsreglementet har inte följts. Vad ska jag då göra? Anser revisorerna. Går jag till revisorerna får jag beskedet ”Det är inte vår sak.” eller i värsta fall ”Vi ska väl inte vara hantlangare åt dig”. Det är förfärligt.

Siv Sahlström (C)